

“El Pakistan ha de fer més”

El president d'Afganistan, Hamid Karzai, parla sobre la nova amenaça d'actes violents per part dels talibans a les províncies, sobre l'extensió de la missió de les forces de pau internacionals, i explica els indicis de prosperitat a Kabul.

Poc després d'assumir el seu càrrec pel gener del 2002, ens va dir que Afganistan es trobava en la “unitat de cures intensives”. Han passat gairebé dos anys i, no obstant això, vostè, els diplomàtics estrangers i els cooperants a Kabul i en altres llocs continuen vivint com en fortaleses per por dels atemptats.

—És cert. **Tenim greus problemes de seguretat per tot arreu. El terrorisme intenta socavar la reconstrucció d'Afganistan.**

—De quina manera?

—**Atacant els cooperants. Els terroristes intenten provocar un estat de privació general de drets al país.**

—L'assassinat d'una jove francesa de l'ACNUR a Ghazni n'és un trist exemple.

—**Aquest crim, que significa per a nosaltres un dur retrocés, va commoure la nació sencera. La gent de Ghazni se sentia tan furiosa que volia linxar els culpables i cremar-los les cases. Vaig dir al governador de la regió que ja n'hi havia prou, que no podíem fer servir encara més violència.**

—Els assassins són de veritat talibans?

—**Segons hem pogut comprovar amb les nostres investigacions, tots dos eren talibans declarats i entrenats per aquests. Un antic vicecap de la policia de Ghazni va donar a l'assassí diners i una motocicleta i li va encarregar que matara aquesta persona en particular.**

—Per què precisament aquesta francesa?

—**Perquè tenia un èxit extraordinari en la repatriació i la reintegració de 55.000 refugiats afganesos.**

—Com va trobar la reacció de les Nacions Unides?

—**Fa dues setmanes que l'ONU ha cessat les seues accions humanitàries al sud-est d'Afganistan i a la frontera amb el Pakistan per primera vegada. Difícilment podria censurar-la per aquest fet.**

—Abans, vostè estava molt segur que localitzarien la camarilla del mul·là Omar, però era una esperança enganyosa. Ara com ara, els talibans avancen de nou en algunes províncies.

—**No avancen, però actuen com a terroristes i, per fer-ho, no cal gaire gent. Fins que el Pakistan no hi coopere, no podem aturar aquest terrorisme. Aquest és el punt fonamental...**

—...Perquè els terroristes d'Al-Qaida poden anar i venir per la frontera amb el Pakistan, que es troba en gran part oberta?

—**He parlat del tema amb Musharraf, el president del Pakistan, i li he dit que a l'Afganistan només podem vèncer el terrorisme importat si el Pakistan hi col·labora. No hi cap altra sortida.**

—És la primera vegada que condemna directament el Pakistan. S'ha acabat la seua moderació diplomàtica amb al veí?

—**El president Musharraf i jo tenim una relació molt amistosa. El terrorisme ens afeixuga a tots dos països. Això és el que hem d'impedir. Crec que el Pakistan pot fer més contra el terrorisme, i ho ha de fer.**

—Què, concretament?

—**Per exemple, arrestar tots els líders talibans que es troben en zona pakistanesa. O aturar tots els clergues pakistanesos que, en nom de la religió, difonen l'odi. El mateix podem dir de les escoles alcoràniques, darrere de les quals es troben els talibans. S'ha de posar fi a tot això.**

—No és una mica simplista traslladar tots els problemes de terrorisme a un altre?

—És clar que també tenim problemes de seguretat generats a casa: amb senyors de la guerra, bandes criminals i tràfic de drogues. Ara bé, el vertader terrorisme ve de fora.

—Droga és una paraula clau. L'ONU denuncia que la producció d'opi durant el seu govern ha atès unes dimensions que ultrapassen de lluny les de la regència dels talibans.

—És veritat que la producció d'opi ha augmentat i no sabem qui s'hi troba al darrere. De segur que estan en el joc els terroristes talibans, que financen així el subministrament d'armes. Però hi ha també d'altres interessos criminals i uns altres beneficiats.

—Quan va accedir al càrrec, va anunciar que donaria la màxima prioritat a la lluita contra el conreu de l'opi. Què se n'ha fet?

—Continuarem lluitant contra aquesta activitat impia amb totes les nostres forces i destruïrem els camps d'opi. Aquest conreu, a banda de promoure el terrorisme, va contra l'Islam, contra les lleis internacionals i contra els interessos d'Afganistan. S'ha de prohibir.

—Amb tots els respectes, això mateix va dir fa gairebé dos anys i la producció d'opi ha crescut.

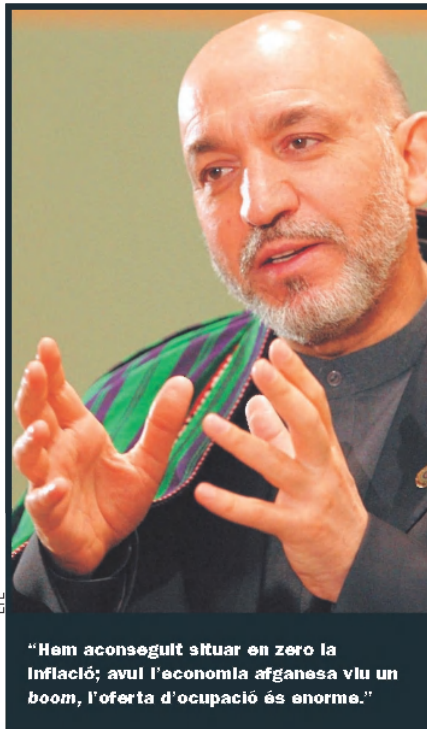
—Malauradament, en l'acord amb la comunitat internacional vam cometre el gran error de pagar als camperols per la destrucció dels camps d'opi. Aquest fet va encoratjar alguns a cultivar més camps d'opi.

Ara bé, en la lluita contra la màfia de l'opi, la comunitat internacional, també Alemanya, hauria de col·laborar estretament amb nosaltres i mirar de tallar les vies de distribució. De moment, s'ha fet ben poc en aquest sentit.

—La darrera destitució i canvi de governadors, entre els quals el de Kandahar era ben important, era també una resposta a l'expansió del terrorisme.

—Sí, però per a mi es tractava més que res d'aconseguir una administració més eficient.

—Ara l'ha agafat amb Ismail Khan, el poderós cabdill i governador de Herat, i l'ha privat de les seues funcions militars.

“Hem aconseguit situar en zero la inflació; avui l'economia afganesa viu un boom, l'oferta d'ocupació és enorme.”

—Hem de crear unes estructures administratives noves a Afganistan. En el futur, cap militar ha de poder exercir un càrrec civil. El poble m'exigeix aquesta política.

—N'hi ha prou amb la presència actual de 5.500 soldats de l'ISAF, les forces internacionals pel manteniment de la pau, per garantir l'estabilitat al país, o cal més ajuda?

—El poble afganès està molt content amb la presència de l'ISAF. Estaria molt bé que hi haguera un desplegament més ampli a les províncies. Però aquesta qüestió l'han de decidir els governs que els envien.

—Té sentit enviar soldats estrangers a ciutats tranquil·les, com s'ha fet ara, per exemple, amb els alemanys a Kunduz, en lloc de córrer el risc d'imposar-se a la turbulenta regió del sud-est?

—Kunduz també necessita ajuda per a la reconstrucció. Si els alemanys s'ocupen d'aquesta zona, els nord-americans i els altres poden ser més actius al sud-est.

Cada país ha de decidir per si mateix. Per descomptat, m'encantaria tenir soldats de l'ISAF a Kabul, Paktika o unes altres províncies del sud-est, on l'aparell administratiu i de seguretat encara és molt feble.

—Però farien falta alguns milers d'hommes més. Ha confrontat els països de l'ISAF amb aquest requeriment?

—Ho he exposat als caps de Govern de països amics, com ara els senyors Schröder i Blair, i al comandant de l'OTAN. No podria dir quants soldats farien falta. Això és una qüestió més aviat tècnica.

—Mutawakil, l'exministre d'Afers Exteriors talibà, ha estat alliberat de la custòdia nord-americana. Es diu que, per mitjà d'ell, vostè vol guanyar-se la cooperació dels talibans moderats. Què hi ha de cert, en aquests rumors?

—Els talibans són afganesos. En aquest país n'hi havia milers i milers, i no tots eren culpables. Molts són gent senzilla que poden continuar participant en aquest país.

Tan sols busquem entre cinquanta i cent homes procedents de l'antic cercle de poder talibà, que són culpables d'assassinats o de delictes. La resta estan convidats de tot cor a tornar a casa i a participar en la reconstrucció d'Afganistan.

—Aquesta oferta és vàlida també per a Mutawakil?

—Vaig rebre una carta seua fa vora un mes on m'informava que el Govern nord-americà no tindria més problemes amb ell després de deixar-lo anar i que li agradaria tenir una cita amb mi. Deia que l'Afganistan havia estat traït per determinats cercles durant el govern dels talibans i que ara, en la mesura del possible, volia ajudar al país.

—Ha parlat amb Mutawakil?

—Encara no, però és possible que ho faci.

—Senyor president, fa ja vint-i-tres mesos que es troba en el poder. Quins han estat els seus grans èxits i quins els fracassos a l'hora de reconstruir el país?

—Entre els nostres grans èxits cal destacar que la inflació s'ha situat en zero. Avui dia, la moneda afganesa, l'afgani, es troba entre les més estables del món. Fa només un any, hom obtenia per 1 rúpia pakistanesa 80 afganis; avui et donen per 80 afganis 120 rúpies. L'economia viu un boom, hi ha una oferta d'ocupació enorme...

—...I als carrers de Kabul, tots lluiten contra els embussaments de trànsit.

museu arqueològic de gandia

horari de visites · horario de visitas · visiting hours · horaires de visite

matí · mañana · morning · matin

dimarts a dissabte · martes a sábado · tuesday to saturday · mardi à samedi

10h. - 14h.

vesprada · tarde · afternoon · après-midi

dimarts a dissabte · martes a sábado · tuesday to saturday · mardi à samedi

17h. - 21h.

dilluns tancat · lunes cerrado · monday closed · lundi fermé

AJUNTAMENT DE GANDIA

—M'alegra veure aquestes situacions horribles contra les quals ni els polítics formats per alemanys poden fer res.

—Quina base té aquesta prosperitat?

—La base és un optimisme general; per descomptat, també hi ha el suport exterior, a banda d'un comerç florent i la vitalitat de la societat afganesa.

Les infraestructures del país estan sent renovades, es construeixen carrers. Pel desembre haurà d'estar enllestida la carretera nacional de Kabul a Kandahar. Anem progressant.

—Es pot dir això de l'àmbit polític?

—Fins i tot aquí van bé les coses. Tenim el projecte d'una nova Constitució...

—...En la qual, al gust dels conservadors islàmics, no s'arriba gaire lluny en matèria de drets de les dones.

—Això no és cert. La Constitució concedirà a les dones uns privilegis especials explícitament. D'aquesta manera, cada província ha d'estar representada per, si més no, una dona. És el millor que poden oferir a Afganistan.

A més, la participació en les eleccions de delegats per a la Gran Assemblea d'Autoritats, que s'ocuparà pel desembre del projecte constitucional, ha estat enorme. S'ha registrat per votar fins a un 88% de la població de les províncies amb disturbis, és a dir, la zona al sud-est que limita amb el Pakistan.

—Hi ha hagut algun moment en aquests dos anys que s'haja desesperat amb el seu càrrec i haja volgut engegar-ho tot a rodar?

—En cap moment. No em permet aquesta mena de pensaments. La meua naturalesa no és així.

—No va dubtar de si mateix ni tan sols després de l'atemptat de l'estiu passat a Kandahar, del qual va estar a punt de no escapar? D'aleshores ençà, vostè viu aquí com en un pavelló d'alta seguretat.

—M'he de sotmetre a unes mesures de protecció especial, però no he deixat mai de visitar les províncies.

Claus Christian Malzahn

Joachim Preu

Olaf Ihlau

© *Der Spiegel*—EL TEMPS

Traducció: Àngels Giménez